

han været, det indrømmer jeg, i højeste Grad; men netop derfor har jeg Ret til at sige, at jeg ved den Holdning, det ærede Medlem nu indtager i det Spørgsmaal, som her er under Diskussion, har Lov til at blive overrasket i høj Grad, ja ligefrem forbavset over det. Det ærede Medlem siger, at de mandlige skulle ogsaa med, og hvis de mandlige vare komne med, vilde han have stemt for Forslaget angaaende det kvindelige Opsynspersonale. Men der er den Forskel mellem de mandlige Funktionærer indenfor disse Anstalter og de kvindelige, at de kvindelige svækkes langt mere ved dette opslidende Arbejde, ved Nattevaagen og lignende, opslides langt tidligere, end Mændene gøre det. En Sygeplejerske kan i Regelen ikke udholde det Arbejde, hun har at udføre, udover ca. en 20 Aar. Og det samme er Tilfældet ogsaa for dette Opsynspersonale ved Sindssygeanstalterne og Strafanstalterne. De maa have et Øje, kan man gerne sige, paa hver Finger. Det er Folk, der ere aldeles abnorme, de have med at gøre. Det er dem, de skulle have Opsyn med, og den Skræk, de samtidig med den opslidende Nattevaagen osv. kunne udstaa ved at omgaas eller betjene paa en eller anden Maade Patienterne eller Fangerne, kan ogsaa virke til, at disse Kvinder blive opslidte tidligere, end de ellers vilde blive. Det er nu een Gang en Kendsgerning — alle Læger i hvert Fald ere enige derom —, at det er et opslidende Arbejde, som en sund og stærk Kvinde ikke kan udholde udover en Snes Aar — det er i hvert Tilfælde sjældent — udover en Snes Aar eller saadan. Og saa er det ganske naturligt — Mænd kunne godt udholde, i hvert Fald langt bedre, udholde det, Mændene ere stærkere i den Henseende —, at man indrømmer dem en Begunstigelse med Hensyn til Pension, naar de gaa af og kun have en Snes Tjenestear, hvorved Pensionen jo bliver meget lille, hvis Pensionen skal udregnes efter samme Regler, der gælde Mændene, og saa faa de paa-gældende de 10 første Aar betragtede som pensionsgivende, saaledes at de kunne faa en nogenlunde anstændig Pension for det Arbejde, de have udført. Det er jo en Efterløn, kan jeg gerne sige, for det Arbejde, de have udført. Det er, som jeg sagde til det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) før, fuldt sandt, at jeg blev virkelig forbavset over at se i Gaar, den Gang jeg kom op i Bureauet, at det ærede Medlem og hans Partifæller i Udvalget vare gaaede sam-

men med de andre netop paa dette Punkt. Og det ærede Medlem skal ikke komme bort fra, at det er egentlig talt en Svingning fra hans Side, som bør motiveres og motiveres med gode og gyldige Grunde, i hvert Fald efter min Opfattelse. Hidsigheden vil jeg gerne skænke det ærede Medlem, for jeg var saamænd ikke mere hidsig, end jeg er nu. Hvis det var mig, der havde begaaet en saadan Svingning, havde jeg Grund til at blive hidsig, og det forekommer mig, at det ærede Medlem var lige paa Nippet til ogsaa at blive hidsig.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Jeg skal kun gøre et Par korte Bemærkninger. Det ærede Medlem for Slagelse (Lange), som rykkede det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov) til Hjælp, kom netop frem med de samme Grunde, som jeg har paatalt, da han skulde føre Bevis for, hvor slemt det var at være ansat ved Strafanstalter og lign. Det ærede Medlem sagde: „Jeg har talt med Mænd dernede fra.“ Det er netop, hvad jeg har sagt: Naar man taler med Mænd, sige de, ligegyldigt i hvad Stilling de ere: Jeg sidder i det allerværste. Selv en Rigsdagsmand vil jo sige det.

Maa jeg gøre en Bemærkning til den højtærede Minister. Det var betegnende, at netop det, der havde bevæget den ærede Minister til ikke at gaa med med Hensyn til det mandlige Personale, var Frygten for Konsekvenserne, netop den samme Frygt, som har dikteret Flertallet den Stilling, det indtager. Jeg indrømmer ganske vist, at der er vanskelige Forhold, det er der alle Vegne, ogsaa i Strafanstalterne. Jeg indrømmer ogsaa, at Kvinder kunne være vanskelige at omgaas. Jeg ønsker ikke at omgaas vanskelige Kvinder, men jeg har dog ikke ment, at de kunne tage det op med 10—20 Mænd, saa skulde de næsten have Bjørnens Styrke, den tager det som bekendt op med 12 Mand.

Den ærede Ordfører siger, at der ikke er anført Grunde for den Stilling, Flertallet har taget, og denne Anke var nærmest rettet mod Socialdemokraterne. Jeg kan dog ikke se rettere, end at naar Medlemmer af Reformpartiet eller andre Medlemmer af Salen i et Spørgsmaal, der ikke har politisk Betydning, indtage et Stade, der tiltaler dem, maa de vel have Lov dertil. Jeg kan ikke se, at der kan rejses nogen Anke imod dem derfor. Den ærede Ordfører gjorde gældende, at Kvinderne daarligere end Mændene kunne modstaa